

PŘÍBĚH

PEČENÉ RYBY

Jeden chudý tovaryš došel na svém vandru až do Norimberka, a protože měl hlad a v torně ještě pár krejcarů, vešel do nejbližšího lepšího hostince, kde si chtěl sníst něco k obědu. Byl to ale hostinec „Zlatá husa“. To však zpozoroval, až byl uvnitř v sále, že je v jednom z nejlepších hostinců, ale neodvažoval se už odejít, a tak tam zůstal. Když začali hostům přinášet oběd, sednul si sklíčeně raději k peci. „Nu, ty moje svatá prostoto,“ řekl mu hostinský přátelsky: „copak si nesesednete ke stolu a nevezmete si také?“ A tovaryš mu odvětil, že u stolu pro něj už nezbylo místo a že raději zůstane tam, kde je. Ale hostinský to nechtěl tak nechat. „Jen pojďte,“ vyzval hosta. „já vám místo hned najdu.“

A opravdu, všechny stoly byly obsazené. U jednoho, kde si dávalo do nosu pár bohatých měšťanů a kupců, které hostinský dobře znal, hosty poprosil, aby se trochu sesedli a tovaryše usadil na stoličku vsamém rohu. A už se nosilo jídlo, jeden chod výtečnější než druhý. Ale tovaryš se ostýchal, neboť ho nikdo k jídlu nevybídnu, smutně se tedy díval se sklopenýma očima do prázdného talíře. Když ale přinesli jeho zamilované jídlo, totiž obrovskou mísu pečených ryb, a jemu opět nikdo nenabídnul, tak se odhodlal, vzal tu nejmenší rybku, která ležela

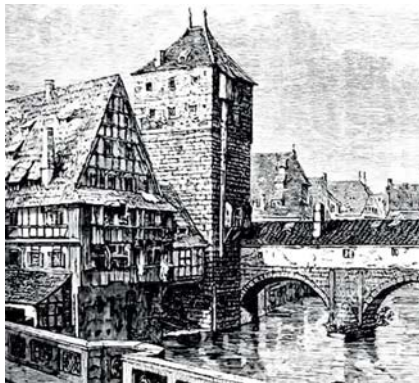
pohádka

zrovna před ním a stavil se, jako by si s ní povídal. Pak si rybí tlamičku přiložil k uchu, jakoby poslouchal odpovědi.

Tomu se jeho spolustolovníci podivili. „Milý příteli,“ řekl nakonec jeden z kupců: „copak to vyvádíte? Proč si dáváte tu rybku k uchu?“ Tovaryš se tvářil, že se s nimi dává do řeči jen nerad. „Milí pánové,“ řekl po chvíli: „měl jsem si s ní co povídat, nenechte se rušit.“ Ale nyní na něj začali kupci naléhat, až nakonec řekl, dívajíc se upřeně na ubrus: „Můj kmotříček, milí pánové, se před několika lety nedaleko odtud v řece utopil. Já jsem se té rybky ptal, zda ho někde neviděla. A ona mne pravila, že ne, že je příliš malá, že bych se mohl zeptat jejích rodičů, že ti by mi možná dali nějakou zprávu.“

Tu se kupci i měšťané od srdce zasmáli a položili před milého tovaryše na talíř ty rodiče, dva krásné velké kapry. Pak za něj zaplatili účet a nechali ho spánembohem jít svou cestou.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 3. 10. 2018

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

315

SIHÁČEK

říjen 2018

CO SE STALO

Jak to zvládáme

19. 9. — bylo stále pěkně, slunce svítalo, zapadalo, bylo to příjemné. Oko měl pracovní povinnosti a tak zaskočil Libor.

Začali jsme střelbou, tentokrát v kleče. Opět jsem byl potěšen, výsledky byly vcelku dobré. Ti, kteří nestříleli skládali větu z písmen rozmístěných na sloupcích plotu. Všichni už tak ví, že Starobělská pažba je naše soutěž a letos bude 16. ročník. Ten kdo odpověděl, se pak ještě věnoval střelbě z foukačky.

Potom jsme závodili ve dvojicích proti sobě. Krátká překážková dráha, doplněna v půlce hodem „zpola naplněnou lahví“. Soupeři se mezi sebou střídali a postupně si všichni vylepšili čas na svá maxima.

Před závěrem jsme se přesunuli do klubovny, kdy jsme si pověděli o sobotní Pažbě, rozebrali si ozdoby z nástěnky naší poslední dlouhodobé hry a rozdali si »nové číslo« oddílového časopisu.

22. 9. — proběhl 16. ročník naší střelecké soutěže ve střelbě ze vzduchových zbraní.

26. 9. — bylo chladno, ráno dokonce tu a tam mrzlo. Slunce však svítalo. Přesto jsme začali v klubovně.

Na dnešní den totiž připadlo zahájení naší nové dlouhodobé hry. Všichni si mohli přečíst název — OSAMĚLÁ HORA. Na stole byly „omalovánky“ s předlohou a tak jsme se pustili do práce. Kdo měl hotový obrázek, pustil se i do svého obrázku Hobita.

Když jsme měli hotovo uklidili jsme a připnuli obrázky na nástěnku. Potom jsme se oblékli a vyrazili ven. Tam jsme se pustili do prvního úkolu, ten měl název ohňostroj. Rozdělení na dvojice jsme se házeli společně balónky, když se podařilo, aby se míčky střetli vznikl ohňostroj. Když předvedli všichni své „vystoupení“ rozdělení na poloviny jsme sehráli kukaččí hnízda, ten kdo přenesl více míčků k protivníkům, zvítězil.

Na závěr jsme se přesunuli do klubovny, vyhlásili (poněkud opožděně) vítězku červnového bodování — gratulujeme Veverce, a rozdali si zvadlo na víkendové oddílové setkání.

půlčik

oddílový sraz podzim 2018

Druhé letošní setkání dětí, vedoucích a spolupracovníků z dětského oddílu a táborů proběhlo, opět v Hodoňovicích u Bašky. Spojili jsme ho zároveň s oslavou 25 let oddílu SIHASAPA. Hry byly sportovní a také akční.

Bylo krásné počasí a my si užívali teplých prvních podzimních dnů.

úvod do Hunger Games

opékání

piškvorky

Kin-ball — držení

vyrážená

živé človrče nezlob se

Kin-ball — odpal

Jagger — hra soubojů a taktiky

lacrosse

oslava vítězství

Ringoball

PAMĚTNÍ LIST
 NA
ODDÍLOVÝ SRAZ
25
SIHASAPA
táborní, turistika, vodňování
HUNGER GAMES
 Hodoňovice u Bašky 27. - 30. 9. 2018

společná fotografie